

Truyện cổ tích: Ông lão làm hoa nở

Ông lão làm hoa
mai nở

Xưa thật là xưa, tại một thôn nhỏ ở vùng núi hẻo lánh của Nhật Bản, có cặp vợ chồng nghèo lương thiện sinh sống. Hằng ngày, ông lão ra đồng cùng chú chó trắng ông nuôi, cứ hễ chú chó nhỏ sủa ở đâu thì ông cuốc đất ở đó. Thế nhưng lão nhà giàu bên cạnh thì rất ghét chú chó nhỏ. Hắn vẫn luôn chế nhạo ông lão và đặt cho chú chó cái tên Shiro (trắng).

Vợ chồng ông nông dân yêu Shiro lắm. Shiro cũng một mực trung thành với chủ và hàng ngày vẫn giúp ông lão rất nhiều trong việc đồng áng. Shiro ăn rất khoẻ và chẳng mấy chốc chú lớn nhanh như thổi.

Một ngày nọ, Shiro dẫn ông lão lên một ngọn núi không xa nhà mấy. Khi đã lên đến đỉnh, Shiro bỗng sủa inh ỏi thành tiếng :” Gâu gâu, cuốc ở đây! Gâu gâu, cuốc ở đây!” Ông lão rất ngạc nhiên, nhưng đến khi bắt đầu cuốc đất, ông lại còn kinh ngạc hơn nữa, những thỏi vàng lóng lánh phun ra ào ào từ lòng đất.

Lão nhà giàu tham lam nghe ngóng được tin chú chó trắng giúp vợ chồng ông lão nghèo đào được vàng. Thế là lão ta tóm ngay lấy Shiro và bắt chú dẫn vợ chồng lão lên núi. “Vàng ở đâu?” lão nhà giàu gặng hỏi. Hoảng sợ, chú chó nhỏ bắt đầu rên rĩ.

“Ah, vàng ở đây !” lão nhà giàu nói và bắt đầu đào. Nhưng thay vì tìm thấy những thỏi vàng, dưới đất phun lên toàn là rác rưởi. “Mày giỡn mặt tao à ?!” lão nhà giàu điên tiết gào lên và giết chết Shiro.

Khi vợ chồng ông lão nghèo tìm thấy chú chó, họ vô cùng đau khổ. Hai vợ chồng quyết định xây mộ cho chú chó đáng thương. Trên mộ Shiro bỗng mọc lên một cây non, nó đâm chồi rồi lớn rất nhanh, cao hơn cả mộ phần. Ngày hôm sau, cái cây ấy đã trở thành một cây lớn cao chót vót.

“Shiro rất thích ăn bánh gạo” ông lão bồi hồi nói. “Vậy hãy làm một ít và mang ra mộ nhé!” vợ ông đề nghị. Thế là ông lão đốn cái cây mọc ngay trên mộ Shiro về làm cối giã. Hai vợ chồng hì hục chuẩn bị làm bánh gạo. Ông lão gơ cao chày nghiền gạo, giã đến đâu vàng tuôn ra đến đấy.

Thấy nhà ông lại cho vàng, lão nhà giàu lại rình rập nghe ngóng. Lão bàn mưu ăn cắp cối giã mang về nhà rồi cùng vợ làm bánh gạo. Nhưng lão càng giã thì bùn đen càng văng tung tóe. Vợ lão thì khóc rống trong khi lão ta nổi giận

đùng đùng vơ lấy cái rìu chặt cối giã thành mảnh vụn. Rồi lão vớt những mảnh gỗ vào bếp lò, thiêu trụi. Ông lão nghèo một lần nữa lại buồn rầu rĩ. Ông gom nhặt từng mảnh tro cho vào một chiếc hộp và cẩn thận mang về nhà.

“Hỡi những mảnh tro, hãy bay đi khắp cánh đồng và nảy thành những củ cải mà Shiro thích nhất”. Khi ông lão rải tro thì thành linh một cơn gió cuốn chúng đến bên một thân cây chết. Thật diệu kì, cái cây khô ấy bắt đầu đâm chồi, nở hoa – những cánh hoa anh đào xinh đẹp.

Ông lão vui mừng tiếp tục rải tro lên các cây khô bên cạnh, những cây ấy cũng nở ra những bông hoa anh đào rực rỡ. Tin đồn về phép màu của ông lão vang xa, lan đến tận tai vua, người lập tức cho truyền ông đến. Ông lão ôm chiếc hộp đựng tro đến gặp vua. “Bây giờ tôi sẽ làm cho những bông hoa nở rộ” Ông lão rải tro vào một cành cây gần đấy, lập tức, những cánh hoa trắng hồng xuất hiện.

“Thật tuyệt vời” – nhà vua thốt lên và người rất hài lòng – “Khá lắm, người là người làm hoa nở vĩ đại nhất Nhật Bản, người sẽ được khen thưởng”

Vừa lúc đó, lão nhà giàu cũng đến, cũng mang hộp tro mà lão gom nhặt được từ bếp lò. “Xin khoan, tôi mới là người làm hoa nở vĩ đại nhất Nhật Bản”. Và lão bắt đầu rải tro. Hoa thì chẳng nở mà tro bay tứ tung, vào mắt, vào mũi vua làm người ngạt thở. Thế là nhà vua tức giận tống ngay lão già vô liêm sĩ ấy vào ngục.